

Τοιουτοτρόπως δὲ τὰ μὲν Ρωσικὰ στρατεύματα θέ-
λουν ἐγκαταλείπει τὰς ἡγεμονείας, οἱ δὲ στόλοι ἡμῶν
τὴν Μούρην Θάλασσαν ἢ Υ. Μ. προτιμῶτα νὰ δια-
πραγματευθῆ ἀπειθείας μετὰ τῆς Τουρκίας θέλει
διορίσει: ἓνα πρίσβυ, ὅστις νὰ διαπραγματευθῆ μετὰ
πληρεξουσίου τινός τοῦ Σουλτάνου συνθήκην ὑποβληθη-
σομένην εἰς τὸ συμβούλιον τῶν τεσσάρων δυνάμεων.
Ἄς εὐαρεστηθῆ ἡ Υ. Μ. νὰ ἐγκρίνῃ τὸ σχέδιον τοῦτο,
ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Βασίλισσα τῆς Αγγλίας καὶ ἐγὼ ἐν-
τελῶς συμφωνοῦμεν, καὶ ἡ ἡσυχία ἐπανέρχεται με-
τὴν κοινὴν τοῦ κόσμου εὐχαρίστησιν. Οὐδὲν τῶνόντι
ὑπάρχει ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ μὴ δὲ ἄξιον τῆς Υ. Μ.
ἢ δυνάμενον νὰ προσβάλῃ τὴν τιμὴν τῆς. Ἄλλ' ἐάν
διὰ λόγους δυσεξηγήτους καὶ δυσκαταλήπτους ἡ Υ. Μ.
ἀρνηθῆ, τότε ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία θέλει ἀναγκασθῆ
ν' ἀφήσῃ εἰς τὴν τύχην τῶν ὅπλων καὶ εἰς τὰς περι-
πετείας τοῦ πολέμου ὅ,τι ἠδύνατο ν' ἀποφασισθῆ σήμε-
ρον διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἄς μὴ νομίσῃ ἡ Υ. Μ. ὅτι τὸ ἐλάχιστον πάθος
ἐπαχθῆρσεν εἰς τὴν καρδίαν μου, μὴ ἔχουσαν ἄλλα
αἰσθήματα, ἢ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡ Υ. Μ. ἐξέφρασε δὲ
τῆς ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1853 ἐπιστολῆς ὅτε μοι
ἔγραψεν «Αἱ σχέσεις ἡμῶν πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν εἰλικρι-
νῶς φιλικαὶ νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τῶν αὐτῶν προθέσεων,
ὅ ἔστιν διατήρησις τῆς τάξεως, ἀγάπη πρὸς τὴν εἰρή-
νην σέβας πρὸς τὰς συνθήκας καὶ ἀμοιβαία εὐμένεια.»
Τὸ πρόγραμμα τοῦτο εἶναι ἄξιον τοῦ κυριάρχου, ὅστις
τὸ ἐσχεδίασε καὶ οὐδαμῶς διατάζω νὰ τὸ ἐπιβεβαιώσω,
ὅτι τὸ ἐφόλαξα.

Παρακαλῶ τὴν Υ. Μ. νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν εἰλικρι-
νειαν τῶν αἰσθημάτων μου.

Τῆς Υ. Μ.
(Υπογρ.)

Ο καλὸς φίλος
ΝΑΠΟΛΕΩΝ.

Ο Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἀπήντησεν, ὡς φαίνεται,
εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν διότι ὁ Μηνύτωρ τῆς 21
Φεβρουαρίου ἴδου τι ἀναφέρει περὶ τούτου.

«Ὁ Κζάρος ἀμφισβητεῖ ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν ἀπάν-
τησίν του τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ τοὺς προταθέν-
τας ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος, καὶ διὰ κη-
ρύττει, ὅτι δὲν δύναται νὰ διαπραγμαστῆθῆ ἄλλως,
εἰμὴ ἐπὶ τῶν βάσεων ἃς ἐγνωστοποίησεν ἤδη. Ἡ ἀπάν-
τησις αὕτη ἀφ' ἑαυτῆς οὐδεμίαν ἀφίνει ἐλπίδα εἰς εἰρή-
νην λύσιν. Ἡ Γαλλία πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ τῶν
ἀποτελεσματικωτάτων μέσων τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑπό-
θεσιν. Ὅθεν ὁ Αὐτοκράτωρ στηρίζεται μετὰ λόγου
ἐπὶ τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος τοῦ τόπου, ἐπὶ τῆς
στενῆς συμμαχίας του μετὰ τῆς Αγγλίας καὶ ἐπὶ τῆς
συμπαθείας τῶν Γερμανικῶν κυβερνήσεων. Αἱ κυβερνή-
σεις αὗται σταθερῶς ἐκλήρξαν, ὅτι θέλουσιν ἐγγυηθῆ
τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ
κράτους.

« Ἡ προσοχὴ πάντων στρέφεται ἤδη ἐπὶ τῆς Αὐ-
στρίας ἥτις κέκληται ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της νὰ παρσ-
τήσῃ πρόσωπον ἐνεργητικὸν καὶ σημαντικόν. Ἡ Αὐσ-
τρία ἄλλως ἐξεφράσθη ἀείποτε σταθερῶς ἐπὶ τῶν ὅρων
τῶν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης τεθέντων. Πεποι-
θήμεν ὡσαύτως εἰς τὸ φιλόνομον καὶ εἰς τὸν γενναίον

χαρακτῆρα τοῦ νέου Αὐτοκράτορος, ὅστις θέλει εὐρεῖ
ἐγγυήτους εἰς τὸ συμφέρον τῶν λαῶν του.

« Ἡ Γαλλία εἶναι ἰσχυρὰ, καὶ τοσοῦτω μᾶλλον
ἰσχυρὰ, καθόσον οἱ σκοποὶ τῆς ὑπῆρξαν πάντοτε στα-
θερῶς νόμιμοι καὶ ἀριλοκερδεῖς ὅθεν δὲν φοβεῖται τὸν
ἄγωνα, ὃν τινα ἀναδέχεται.»

Ἡ διακήρυξις αὕτη τοῦ Μηνύτορος οὐδεμίαν ἀφίνει
ἀμφιβολίαν περὶ τῆς σοβαρᾶς καταστάσεως τῶν πραγ-
μάτων.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῶν ἀγωνι-
ζομένων κατὰ τὴν Ἠπειρον καὶ Θεσσαλίαν, οὐδὲν ἄλλο
συνέβη οὔτε φαίνεται λόγου ἄξιον εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Αἱ βουλαὶ ἀργοῦσι, ἐγένοντο δὲ μόνον κατὰ τὸ σύνθημα
μικραὶ καὶ χαμερπεῖς ραδιουργίαι ἂν πρέπη νὰ κατισ-
χύσῃ αὕτη, ἢ ἐκεῖνη ἡ ἐκλογὴ. Ψιθυρίζεται προσέτι καὶ
πιθανολογεῖται ἕως ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων μετα-
βολῆ ὑπουργείου. Εἰς τὴν κατὰ τῶν Ἠπει-
ρωτικῶν διακοίνωσιν τῶν πρέσβων Γαλλίας, Ἀγ-
γλίας καὶ Αὐστρίας ὁ βασιλεὺς Ὁθων ἀπήντησεν
εὐθαρρῶς καὶ ἄξιως τοῦ μεγάλου λαοῦ, τοῦ ὁποίου
προωρίσθη νὰ διέπῃ τὴν τύχην.

— Ὁ ἐκ Μεσσηνίας φιλογενῆς Κ. Πέτρος Ἀλα-
γόσιος ἀπιέρωσεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του ὑπὲρ πί-
στεως καὶ πατρίδος ἀφ' οὗ ἐχορήγησε δια τὸν σκοπὸν
τοῦτον διάφορα βοηθήματα παρήγγειλε νὰ ἐκστρατεύ-
σῃαι δι' ἰδίας αὐτοῦ δαπάνης τριακόσιοι συμπολίται
τοῦ Ἀλαγόνιοι εἰς τὴν Ἠπειρον πρὸς βοήθειαν τῶν
ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν. (Νέα Ἑλλάς)

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ.

— Εἰς τὴν Θεσσαλίαν ὁ Ζάκας καὶ Καταραχιάς
καταλαβόντες ἰσχυρὰς θέσεις προχωροῦσιν ἤδη μέχρι
τοῦ κέντρου τῆς ἐπαρχίας. Τὰ βήματα αὐτῶν ἠκο-
λούθησε κατόπιν καὶ ὁ Δουβουνιώτης, Ἰωάννης Καρα-
χάλιας καὶ Παναγιώτης Ἰωάννου Διστομίτης, ὠχυρώ-
θησαν εἰς μοναστήριόν τι τοῦ Δομοκοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ
τινα χωρία ἐπανεστάτησαν.

— Οἱ στρατηγοὶ Ζέρβας καὶ Θ. Γρίβας ἐλθόντες
εἰς βοήθειαν τοῦ συναγωνιστοῦ αὐτῶν Κόκαλη ἐκυ-
ρίευσαν διάφορα πολεμοφόδια μεταφερόμενα ὑπὸ τῶν
Ἀλβανῶν ἀπὸ τῆς Σαλαχώρας εἰς τὸ φρούριον τῆς
Αρτης.

— Ὁ στρατηγὸς Γρίβας καὶ ὁ Κάσκαρης ἐπολιόρ-
κησαν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τριακοσίους Τζάμιδας ἐρ-
χομένους εἰς βοήθειαν τῆς Αρτης ἐκ Πρεβίτζης ἔπειτα
ἐκ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἔκασαν τὸν ἓνα, ἐκυρίευ-
σαν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἐξ ἐφόδου. Ἄλλοι 800